

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-3 Уи. 16/14
26.11.2015. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Ненада Стојановића и Десе Симић, чланова већа, са судским саветником Небојшом Стојановићем, одлучујући о захтеву који је поднео А.А. из села ..., ..., кога заступа Ђура Благојевић, адвокат из Ниша, ПЦ Амбасадор, Страхинића Бана број 3, локал број 58, за доношење решења у извршењу пресуде Управног суда, П-4 У. 5038/11 од 03.10.2013. године, у предмету конкурса за пријем у професионалну војну службу по уговору на одређено време, у нејавној седници већа, одржаној 26.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I Захтев СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев за накнаду штете због неизвршења пресуде.

Образложење

У захтеву поднетом Управном суду 25.12.2013. године, допуњеном поднесцима од 24.04, 25.06. и 17.11.2015. године, за доношење решења у извршењу пресуде Управног суда, П-4 У. 5038/11 од 03.10.2013. године, подносилац захтева наводи да је наведеном пресудом поништена одлука Војне поште 1084 Београд, број 3774-1 од 22.12.2010. године и предмет враћен туженом органу на поновно одлучивање, али да након доношења наведене пресуде, тужени орган није у законом прописаном року из члана 71. Закона о управним споровима, донео нови управни акт, а то није учинио ни у даљем року од седам дана, иако је посебним поднеском од 10.12.2013. године, тражено од туженог органа доношење таквог акта, због чега захтева од Суда да донесе такав акт, као и да му тужени орган накнади штету због неизвршења пресуде, у износу од 50.000 еура.

Управни суд је нашао да захтев није основан.

Одредбом члана 69. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), прописано је да када суд поништи акт против кога је био покренут управни спор, предмет се враћа у стање поновног решавања по жалби, односно стање поновног решавања по захтеву странке у првостепеном поступку, ако је жалба била законом искључена (стање пре него што је поништени акт донет), док је одредбом става 2. истог члана закона, прописано да ако према природи ствари у којој је настао управни спор треба уместо поништеног управног акта донети други, надлежни орган је дужан да тај акт донесе без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана достављања пресуде, при чему је надлежни орган везан правним схватањем суда, као и примедбама суда у погледу поступка. Према одредби члана 71. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), ако надлежни орган после поништења управног акта не донесе одмах, а најкасније у року од 30 дана, нови управни акт или акт о извршењу пресуде донете на основу члана 43. овог закона, странка може посебним поднеском да тражи доношење таквог акта, а ставом 2. истог члана закона, прописано је да ако надлежни орган не донесе акт из става 1. овог члана ни у року од седам дана од тражења странке, странка може посебним поднеском да захтева од суда који је донео пресуду доношење таквог акта.

Из закључка туженог органа, број 3778-4 од 28.10.2015. године, који је примљен у Суд 04.11.2015. године, произлази да је тужени орган, поступајући у извршењу пресуде Управног суда, II-4 У. 5038/11 од 03.10.2013. године, донео наведени закључак, којим је обустављен поступак у овој управној свари.

Код таквог стања ствари, имајући у виду цитиране одредбе Закона о управним споровима, Суд налази да су у конкретном случају престали законски разлози да се, у смислу одредбе члана 71. став 2. Закона о управним споровима, посебним поднеском захтева од Суда који је донео пресуду, доношење новог управног акта. Ово због тога што је тужени орган обавестио Суд, да је у извршењу пресуде Управног суда, II-4 У. 5038/11 од 03.10.2013. године, донео закључак, број 3778-4 од 28.10.2015. године, чиме је одлучено о захтеву за доношење управног акта у извршењу наведене пресуде, због чега захтев поднет Суду за доношење новог управног акта у извршењу пресуде, није основан.

Због наведених разлога, налазећи да су престали законски разлози да се захтева доношење управног акта у извршењу пресуде, у смислу одредбе члана 71. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива овог решења.

Разматрајући захтев за накнаду штете због неизвршења пресуде, коју је подносилац захтевао у износу од 50.000 еура, Управни суд налази да овај захтев није основан, с обзиром да је у конкретном случају тужени орган у извршењу пресуде Управног суда, II-4 У. 5038/11 од 03.10.2013. године, донео закључак, број 3778-4 од 28.10.2015. године, због чега је одлучено као у ставу II диспозитива овог решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 26.11.2015. године, II-3 Уи. 16/14

Записничар,
Небојша Стојановић, с.р.

Председник већа-судија,
Томислав Медвед, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице

КЗ

Дејан Ђурић